

Posudek diplomové práce

ZITA HÁJKOVÁ: *CASPAR DAVID FRIDRICH. MOTIV POSTAVY U OKNA, JEJÍ GENEZE A VÝVOJ*

(Ústav pro dějiny umění FFUK, 2013)

Svorníkem této diplomové práce je slavný obraz německého malíře Caspara Davida Friedricha *Žena u okna* (1822) v Národní galerii v Berlíně. Toto dílo v sobě ideálně spojuje dva obrazové typy: „Ženu [či jinou postavu] u okna“ a „Výhled z okna“, které ve Friedrichově díle našly svou kanonickou formulaci. V 1. kapitole (s. 12–30) se autorka zabývá umělcovým životem a dílem, zatímco kapitoly 2. a 3. jsou postupně věnovány ženě a oknu. Práci uzavírá stručný „Záměr“ (s. 66–68) a doplňuje seznamy použité literatury a vyobrazení.

K naplnění diplomantčina záměru objasnit příčiny a úspěch Friedrichovy formule „Žena u okna“ bezpochyby přispívá strukturování dvou ústředních kapitol, kde je velmi důkladně diskutována jak hluboko do historie sahající tradice obou motivů, tak jejich použití v umění po Friedrichovi až po současnost. Není zde místo pro interpretaci jednotlivých uměleckých děl; Hájková vsadila na ohromující přesvědčivost téměř dvou set vyobrazení, která tvoří „Obrazovou přílohu“ a dokládají tak bohatou tradici a životnost obou obrazových typů. Tato vyobrazení představují, pokud je mi známo nejbohatší obrazový korpus svého druhu. Z tohoto hlediska lze předloženou práci označit za významný příspěvek k *Motivgeschichte*.

Tato kvantita je nepochybně důsledkem toho, že Zita Hájková na svou diplomovou práci připravovala na Technische Universität v Drážďanech. Toto pozitivum však bohužel má také svou negativní stránku, která se projevuje občasnými problémy s různými aspekty českého jazyka.

S. 9: „ve významovém obsahu“; s. 10: „Herbert von Einems“ [recte: „Einem“]; pozn. 4 tamtéž: „Muzea začaly [recte: „začala“] nakupovat; s. 66: „jeho osobnost prožila zvuzrození“; atd. atp.

I přes tyto drobné výhrady považuji diplomovou práci Zity Hájkové za velmi kvalitní a rozhodně ji doporučuji k obhajobě.

prof. PhDr. Lubomír Konečný
(13. září 2013)